

Азиѣ и наумилъ да приземе и Българиѣ. Той станѣлъ да бѣди Българе-ты, че сѣ едно съ Маджаре-ты, които ся-втурнали въ византийско-то царство да плѣнятъ, та прѣкъснѣлъ приателство-то съ царь Петра. Въ сѣште-то врѣмя отишли блъгарскы пратеници въ Цариградъ да искать обѣчайно-то даване. Византийскый царь не рачилъ да плати даване-то, и, освѣнь това, казалъ та били пратеници-ты, и попрѣжалъ дору и самый блъгарскый царь. Слѣдъ това Никифоръ тутакси излѣзълъ съ войскѣ и захванѣлъ блъгарскы-ты крайници около Доспатъ (966 г.). Нѣ видѣлъ, че неште да може лесно да приземе Българиѣ, та ся-врнѣлъ въ Цариградъ, и пратилъ въ Къевѣ нѣкого-си Калокира да вѣка Русскый князь Святослава да му помогне да приземе Българиѣ. *) Калокиръ не работилъ вѣрно въ Къевѣ; той тайно ся-сговорилъ съ Святослава, да приземе Святославъ Българиѣ и да ѣ дръжи за себе-си, а на Калокира да помогне да стане византийскый царь, и му обрѣклъ голѣмо имане. Святославъ събралъ войскѣ, нагласилъ корабѣ и трѣгнѣлъ за въ Българиѣ (967 г.). Той ималъ само 10 тысящи души войскѣ. Святославъ стигнѣлъ въ грѣло-то на Дунава, и ся-запрѣлъ до брѣга. Българе-ти му излѣзли насрѣштѣ съ 30,000 души войскѣ и ся-ударили, въ не могли да му надвиатъ, та ся-оттѣглили и ся-затворили въ Доростолъ. Това нечакано оттеглуване наскрѣбило много царь Петра, та му припаднѣло, и неможилъ да живѣе много.

*) Казвать, Никифоръ, пратилъ на Русскый князь 1,500 литры злато (около 100.000 лиръ), и му ся-обрѣклъ, че ште му даде оште, кога ся-сврѣши война-та.